

Contrasentits a la carta

Sempre m'han causat sorpresa, i així ho he dit repetidament, alguns aspectes de la moral que s'emparen de principis religiosos. Em sobta, per exemple, que la persona humana nua de pèl a pèl tal com fou creada pel Senyor sigui considerada "immoral". I, en canvi, vestida pel sastre de la cantonada o per uns magatzems de roba feta, la mateixa persona mereixi el crèdit de respectuosa

pel que fa a determinats preceptes. Em desconcerta, no puc evitar-ho. És com si donéssim per segur que gràcies als professionals de la confecció ha estat possible d'esmenar un oblit del Creador. Trobaria més clar i natural que concedíssim a la roba la missió –tan benemèrita– de protegir-nos de les inclemències del clima o, fins i tot, la de dissimular determinades connotacions de la figura. En aquest darrer cas, innovar l'estètica em semblaria més sincer que no pas carregar els neulers a l'ètica.

Thomas Carlyle, en la seva curiosa novel·la *Sartor Resartus*, va escriure: "Els vestits ens donen personalitat, distinció, respecte social. Ens fan allò que som". És una impugnació rotunda del vell refrany referit a la mona i a la seda, però no es pot negar que conté una dosi considerable de saviesa, sense necessitat de complicar-hi creences altament respectables.

Actualment, s'ha desfermat una campanya oficial a favor dels anti-conceptius, amb una intensiva publicitat que, per pega, transgredeix els límits del bon gust. És una llàstima. Però m'ha cridat l'atenció que altres jerarquies eclesiàstiques hagin expressat la seva condemna per considerar que els anti-conceptius "són contraris als principis de la naturalesa". És innegable que en això tenen raó: la naturalesa es veu entrebancada per l'ús de components destinats a oposar-li traves. Tanmateix, inquieta i desconcerta que gairebé alhora amb el desplegament publicitari a favor del sexe sense complicacions, el celibat sacerdotal hagi rebut l'aprovació terminant de les més elevades esferes de l'església. Amb tots els respectes, a mi em fa l'efecte que el celibat també corregeix la plana als principis de la naturalesa, com si alguna de les disposicions divines necessités l'ajut correctiu d'aquestes diminutes, desvalgudes i temporals criatures que som els homes i les dones d'aquest món.

Pere Calders